

Житие на свети свещеномъченик Симеон Самоковски

На 21 август православната църква почита паметта на свети свещеномъченик Симеон Самоковски, със светско име Симеон Попович, който през 1737 г. мъченически загубва живота си за Христовата вяра, а заема достойно място и в българската история.

Няма данни за рождената дата, нито за родното място на свети свещеномъченик Симеон Самоковски. Но е известно, че той става самоковски митрополит през есента на 1734 г., веднага след смъртта на своя предшественик митрополит Ефрем († 28 август 1734 г.). От запазената летописна бележка на митрополит Симеон Попович за негово посещение в Рилския манастир в края на същата година се вижда стилно обработен почерк и подпис на високограмотен българин и архиерей.

Историческата обстановка през първата половина на XVIII век се характеризира с масирано турско насилие над българското население и особено над българското духовенство. Османската империя воюва на два фронта – с Руската и с Австрийската империя. По това време приблизително започва организирана съпротива срещу турците в самоковска митрополия. Център на заверата е Долнолозенският манастир „Свети Спас“, а ръководител и главен инициатор – митрополит Симеон Самоковски, подкрепян от висши духовници, во главе с ипекския сръбски патриарх, под чиято диоцеза в това време е самоковската митрополия.

Седалището на митрополит Симеон е в Дупница, поради липса на голям храм в Самоков. Тогава в Самоков се е служило единствено в Бельовата църква „Рождество Богородично“.

Около 20 юли 1737 г. самоковският митрополит е арестуван от турците, митрополитският дом е ограбен и разбит, а свети Симеон е окован и хвърлен в тъмница, където е измъчван 23 дни.

Около 18 август, окован във вериги и с железни гюлета на краката, с оскубани брада и коса, целият в кръв и рани, самоковският митрополит е отведен в София. В същото това време, по заповед на Али паша Кюпрюлюоглу, са обесени около 350 свещеници, монаси и софийски граждани. Пред него застанал и митрополит Симеон, като главен организатор и водач на заверата срещу султана. Три дни свещеномъченик Симеон Самоковски бил затворен в турските казарми и измъчван.

На 21 август 1737 г. го завели под бесилото зад църквата „Света София“. Когато го окачили на въжето, се строшило дървото. Окачили го втори път – скъсало се въжето. Едва на третия път митрополитът издъхнал. Тялото му висяло три дни, докато въжето отново се скъсало. Али паша забранил погребение в София.

Божият промисъл определил тялото на митрополит Симеон Самоковски да бъде погребано в притвора на Бельова църква „Рождество Богородично“, вляво зад вратата, където в 1994 г., при археологически разкопки, археологът Веселин Хаджиангелов открива гробната яма с част от мощите на мъченика и част от Евангелието, митрополитския жезъл, златоткана митрополитска одежда. Няколко години по-късно мощите на светеца са положени да почиват на видно място в Бельовата църква.

*Източник: Сайт на Община Самоков
<<http://www.samokov.bg/simeon.html>>.*